

Upravni sud Republike Hrvatske

UDK 347.998.85(497.5)(094.8)
351.94(497.5)(094.8)

GRADNJA – SVOJSTVO STRANKE – UPORABNA DOZVOLA

Čl. 32., 131/1., 133/1. Zakona o gradnji (ZG; NN 175/03, 100/04)

Susjed nije stranka u postupku izdavanja uporabne dozvole.

Zaključak sjednice Imovinskopravnog odjela Upravnog suda od 15. ožujka 2011.

Osporenim rješenjem povodom žalbe V. M. R. poništena je uporabna dozvola Ureda državne uprave u Splitsko-dalmatinskoj županiji, Službe za prostorno uređenje, zaštitu okoliša, graditeljstvo i imovinskopravne poslove, Ispostava M., kl. UP-I-361-04/05-01/6, ur. br. 2181-05/04-06-18/SS od 31. srpnja 2006. i predmet je vraćen na ponovni postupak.

Iz podataka spisa predmeta, dostavljenog Sudu uz odgovor na tužbu, vidi se da je po zahtjevu tužitelja izdana uporabna dozvola kojom se dopušta upotreba stambene zgrade izgrađene na građevnoj čestici označenoj kao z.č. 5117/16, k.o. T. u T., K. 46, izgrađene u skladu s građevnom dozvolom kl. UP-I-361-03/99-01/112, ur. br. 2181-04-05-00-05 od 7. ožujka 2000. i potvrdom dopune glavnog projekta kl. 361-03/06-01/26, ur. br. 2181-04-05-01-05-zf od 12. lipnja 2006.

Protiv te uporabne dozvole zainteresirana osoba V. M. R. izjavila je žalbu koju je tuženo tijelo osporenim rješenjem uvažilo i poništilo tu uporabnu dozvolu te predmet vratilo prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.

Međutim, Sud ne može otkloniti prigovor tužitelja glede aktivne legitimacije zainteresirane osobe V. M. R. Naime, tužitelj ističe da navedena osoba nije mogla sudjelovati u tom postupku izdavanja uporabne dozvole zato što je ona susjed međašnik.

U konkretnom slučaju, postupak izdavanja uporabne dozvole uređen je člancima 129.–140. ZG. Tako je odredbom čl. 131/1. propisano da zahtjev za izdavanje uporabne dozvole podnosi investitor, odnosno vlasnik građevine. Tijelo graditeljstva poziva na tehnički pregled sudionike u gradnji čija je prisutnost odlučna za obavljanje tehničkog pregleda. Pozvani sudionici u gradnji dužni su odazvati se pozivu i sudjelovati u radu povjerenstva (čl. 133/1.). Nadležno tijelo izdat će uporabnu dozvolu za izgrađenu građevinu u roku od trideset dana od obavljenog tehničkoga pregleda ako je povjerenstvo koje je obavilo tehnički pregled te građevine dalo mišljenje da se ona može koristiti (čl. 135/1.). Vidi se da u postupku izdavanja uporabne dozvole sudjeluju sudionici u gradnji, a to su, prema odredbi čl. 32. ZG, investitor, projektant, revident, izvođač i nadzorni inženjer.

Stoga tužitelj osnovano smatra da zainteresirana osoba V. M. R. kao susjed međašnik nema svojstvo stranke u tom postupku te da nije mogla izjaviti žalbu protiv uporabne dozvole od 31. srpnja 2006. Imajući to u vidu, Sud nalazi da je osporenim rješenjem povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Us-13764/2006 od 24. ožujka 2011.

POMORSTVO – POMORSKO DOBRO – INSPEKCIJSKI NADZOR

Čl. 3., 7/1., 7/4. i 101. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (ZPDML; NN 158/03)

Za provođenje inspekcijskog nadzora u smislu odredbi Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama dovoljna je činjenica da su granice pomorskog dobra utvrđene, iako kao takve nisu upisane u zemljišne knjige.

Zaključak sjednice Imovinskopravnog odjela Upravnog suda od 15. ožujka 2011.

Osporenim rješenjem tuženog tijela odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Višeg hidrograđevinskog inspektora Lučke kapetanije Š., kl. UP/I-342-24/06-04/341, ur. br. 530-03-05-06-2 od 27. lipnja 2006., kojim se tužitelju zabranjuje uporaba montažnog objekta – prodavaonice mješovite robe od 208,00 m² vlasnika P. z. P. na pomorskom dobru u mjestu P.

Odredbom čl. 3. ZPDML propisano je da je pomorsko dobro opće dobro od interesa za Republiku Hrvatsku te se može gospodarski i drugačije

iskorištavati samo putem koncesije ili koncesijskog odobrenja, ovisno o načinu iskorištavanja.

Prema odredbi čl. 7/1. istog Zakona, za posebnu upotrebu ili gospodarsko korištenje dijela pomorskog dobra može se u zakonom propisanom postupku fizičkim i pravnim osobama dati koncesija. Prema čl. 7/4., koncesija na pomorskom dobru može se dati nakon što je utvrđena granica pomorskog dobra i provedena u zemljišnim knjigama.

Odredbama ZPDML propisan je postupak davanja i oduzimanja koncesije te prava i obveze korisnika koncesije kao i način provođenja upravnog i inspeksijskog nadzora, u okviru čega i ovlasti inspektora pomorskog dobra kada u provođenju nadzora utvrdi da je povrijeđen zakon ili drugi propis.

Odredbom čl. 101. propisane su ovlasti inspektora, odnosno mjere koje inspektor može primijeniti kada u provođenju inspeksijskog nadzora utvrdi povredu zakona i drugih propisa. Između ostalih navedenih mjera u citiranom članku, inspektor može zabraniti daljnju uporabu ili gospodarsko korištenje pomorskog dobra (čl. 101/1. t. 5.).

U konkretnoj upravnoj stvari, inspeksijskim pregledom montažnog objekta – prodavaonice mješovite robe vlasništva P. z. P. izvršenim dana 26. lipnja 2006. od višeg hidrograđevinskog inspektora utvrđeno je da tužiteljica nije ishodila koncesiju za obavljanje gospodarske djelatnosti na pomorskom dobru. Lokacija na kojoj se nalazi predmetni objekt nesporno se nalazi na pomorskom dobru utvrđenom Uredbom o određivanju granice pomorskog dobra na dijelu k.o. P. (NN 9/00, 72/00), slijedom čega je po ocjeni Suda izrečena mjera zabrane daljnjeg rada odnosno gospodarskog korištenja u skladu sa zakonom i u okviru ovlasti inspektora, u kojoj je i izbor pojedine od zakonom propisanih mjera koju drži primjerenom za konkretni slučaj.

Us-12585/2006 od 31. ožujka 2011.

ORUŽJE – ODUZIMANJE – PRAVOMOĆNO OKONČANJE KAZNENOG ODNOSNO PREKRŠAJNOG POSTUPKA TIJEKOM UPRAVNOG SPORA

Čl. 47. i 17. Zakona o oružju (ZO; NN 69/92, 26/93, 43/93, 29/94, 108/95, 20/97, 27/99, 12/01, 19/02)

Pravomoćnim okončanjem prekršajnog odnosno kaznenog postupka tijekom upravnog spora odlukom kojom tužitelj nije osuđen utječe se na zakonitost rješenja kojim je oružje oduzeto.

Zaključak sjednice Imovinskopravnog odjela Upravnog suda od 5. srpnja 2011.

Osporenim rješenjem tuženog tijela odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Policijske uprave zagrebačke, Policijske postaje D. S., br. 511-19-38/9-UP/I-273/07 od 31. kolovoza 2007., kojim je oduzeta uz pravo na naknadu tužitelju puška s glatkim cijevima marke »Far tecni-nac«, kalibar 12 (12/70), tvornički broj 2125, pištolj marke »Crvena zastava«, kalibar 7,62 mm TT, tvornički broj 93251, i oružni list za držanje i nošenje oružja sukorisnika, serijski broj 00201708 za pušku s uzljedbenim cijevima marke »Crvena zastava«, kalibar 270 Weatherby Magnum, tvornički br. 103819, temeljem čl. 47. u svezi s čl. 17/1. t. 3. ZO odnosno čl. 18/1. t. 3. pročišćenog teksta Zakona (NN 46/97).

Iz spisa predmeta proizlazi da je tužitelju oduzeto oružje zato što je protiv njega pokrenut prekršaj koji prema ocjeni tijela upućuje na to da bi oružje moglo biti zlorabljeno. Iz spisa predmeta proizlazi da je protiv tužitelja bio u tijeku prekršajni postupak zbog prekršaja iz čl. 4. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i čl. 13. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira zbog obiteljskih nesuglasica zbog čega je došlo do verbalnog, a potom i fizičkog sukoba između tužitelja i punca I. V. dana 2. srpnja 2007. u dvorištu obiteljske kuće u D. S.

Međutim rješenjem Općinskog državnog odvjetništva u D. S. br. KDO-331/07 od 10. rujna 2007. koje je priloženo spisu odbačena je kaznena prijava I. V. protiv tužitelja zbog kaznenog djela prijetnji iz čl. 129/2. Kaznenog zakona, a iz naknadno dostavljenog rješenja Prekršajnog suda u D. S. od 5. studenoga 2007. proizlazi da je tim rješenjem I. V. proglašen krivim za počinjeno prekršajno djelo iz čl. 4/1. kažnjivo prema čl. 18/1. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i čl. 13/1. kažnjivo prema čl. 13/2. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, zbog čega mu je utvrđena novčana kazna, a postupak protiv tužitelja je obustavljen. Kako u konkretnom slučaju ni kazneni ni prekršajni postupak, zbog kojih je tužitelju oružje oduzeto nisu okončani osuđujućom odlukom, Sud sukladno shvaćanju iznesenom u odluci Ustavnog suda U-III/3198/2006 od 15. ožujka 2011. (objavljena u NN 36/11) zaključuje da je oduzimanjem oružja zbog pokrenutog postupka ostvarena preventivna svrha čl. 47/1. ZO, ali je potrebno uzeti u obzir da je prekršajni postupak protiv tužitelja naknadno obustavljen.

Prema shvaćanju Ustavnog suda, u takvoj pravnoj situaciji nije prihvatljivo da se i dalje ostvaruju pravne posljedice rješenja kojim se tužitelj lišava vlasništva imovine.

Prema zaključku o pravnom shvaćanju sa sjednice Imovinskopravnog odjela ovog Suda od 5. srpnja 2011., na zakonitost rješenja kojim je oružje oduzeto utječe pravomoćno okončani prekršajni odnosno kazneni postupak tijekom upravnog spora ako odukom tužitelj nije osuđen.

Trebalo je stoga temeljem čl. 39/2. Zakona o upravnim sporovima (NN 53/91, 9/92, 77/92) tužbu uvažiti i osporeno rješenje poništiti, s tim da tuženo tijelo donese novo rješenje pridržavajući se prema odredbi čl. 62. tog zakona pravnog shvaćanja Suda i njegovih primjedaba u pogledu postupka.

Us-634/2008 od 8. srpnja 2011.

GRAĐENJE – GRAĐEVINSKA DOZVOLA – DOKAZ O PRAVU GRADNJE

Čl. 88/2. Zakona o gradnji (ZG; NN 175/03, 100/04)

Predugovor o kupnji stana nije dokaz o pravu gradnje.

I po ocjeni Suda pravilno je izmjena građevne dozvole ostavljena na snazi budući da je investitor S. z. »M.« uz zahtjev za izdavanje te izmjene građevne dozvole priložio dokaz o pravu gradnje u smislu odredbe čl. 33/1. t. 1. a u svezi s odredbom čl. 34/1. podst. 1. tada važećeg Zakona o građenju (NN 77/92, 82/92, 26/93, 33/95), i to rješenje Skupštine Grada Z., Komisije za oduzimanje građevinskog zemljišta iz posjeda prijašnjeg vlasnika ili korisnika i za davanje tog zemljišta na korištenje od 23. kolovoza 1991. kojim je toj S. z. dano na korištenje, putem neposredne pogodbe, neizgrađeno građevinsko zemljište u društvenom vlasništvu, i to novoformirana zk.č. 332/3, k.o. Z. O. Stoga je osnovano dana 11. srpnja 1996. po zahtjevu investitora i izdana izmjena građevne dozvole.

U ponovnom postupku nesporno je utvrđeno da su tužitelji u vrijeme izdavanja te izmjene građevne dozvole, koja je izdana 11. srpnja 1996., imali zaključen predugovor o kupnji stana koji u smislu odredbe čl. 45. tada važećeg Zakona o obveznim odnosima (NN 53/91, 73/91, 3/94, 7/96) predstavlja samo osnovu za kasnije zaključenje konačnog kupoprodajnog ugovora pa temeljem takvog predugovora nisu stekli ni vlasništvo na stanu

koji je bio predmet predugovora, a ni suvlasništvo na zajedničkim dijelovima zgrade.

Naime, prema podacima iz spisa predmeta proizlazi da su tužitelji tek zaključili kupoprodajni ugovor o kupnji stana 27. prosinca 1997. te stupili u posjed 28. siječnja 1998., iz čega proizlazi da je u vrijeme izdavanja te izmjene građevinske dozvole 11. srpnja 1996. investitor i jedini vlasnik nekretnine o kojoj je riječ bila S. z. »M.« koja je u tom postupku dokazala da ima pravo graditi u smislu odredbi ZG pa se osporeno rješenje, uz obrazloženje kakvo je njime dano, ne može ocijeniti nezakonitim.

Us-3664/2007 od 3. rujna 2010.

*Priredila Ivana Horvat**

* Ivana Horvat, viša sudska savjetnica Upravnog suda Republike Hrvatske (senior court advisor of the Administrative Court of the Republic of Croatia, e-mail: ihorvat@upravisudrh.hr)